

## Begrepp i kursen svenska 1

### Presentationstekniska hjälpmedel

Att kunna göra en muntlig presentation är en viktig färdighet i det moderna arbetslivet och i högre studier. Att muntligt kunna framföra ett budskap för att informera eller övertyga andra är också en viktig del i det som brukar kallas för medborgarkompetens. Det är en av svenskämnetts viktiga uppgifter för att främja elevernas utveckling till demokratiska och ansvarstagande samhällsmedborgare. I kunskaper om muntlig framställning av idag ingår även förmågan att använda olika typer av presentationstekniska hjälpmedel. Med presentationstekniska hjälpmedel avses inte bara datormedierade presentationsprogram, utan även whiteboard, blädderblock och liknande. Den aktuella punkten i det centrala innehållet syftar inte främst på kunskaper om tekniken, utan hur tekniska hjälpmedel på bästa sätt integreras i framställning, så att de blir till ett stöd för det innehåll som ska förmedlas, inte en ren utsmyckning.

### Texter för kommunikation, lärande och reflektion

Texter kan ha olika funktion och rikta sig utåt, till en verklig eller tänkt mottagare, eller inåt, till skribenten själv. Den första typen, texter för kommunikation, innefattar texter av olika slag som har som övergripande syfte att påverka eller informera. Den andra typen av text, texter för lärande och reflektion, har som syfte att skribenten själv ska använda det språkburna tänkandet för att utveckla, organisera och få överblick över sin kunskap eller sina tankar. Skrivandet blir då ett led i lärandeprocessen, vilket även kan ge eleven viktiga metakunskaper; eleven förstår att skrivande kan vara ett sätt att lära sig eller komma underfund med vad man kan eller inte kan, tycker och känner. Texter har naturligtvis ofta mer än en av ovan nämnda funktioner.

Texter för kommunikation, lärande och reflektion kan visserligen vara skönlitterära till sin karaktär, men tyngdpunkten i den skriftliga framställningen i kursen svenska 1 ligger inte på skönlitterära texter.

### Grundläggande språkliga begrepp

Arbete med språklig analys förutsätter att man använder sig av lämpliga språkliga och språkvetenskapliga begrepp, och inte nöjer sig med allmänspråkliga ord och uttryck. Det är självklart inom de flesta andra ämnen i skolan, inte minst de naturvetenskapliga, att man använder ämnesspecifika begrepp. *Grundläggande språkliga begrepp* ses således inte som ett eget innehållsmoment, utan anger att man ska använda sig av språkvetenskapliga begrepp och verktyg i analys av språk. Exakt vilka begrepp som är lämpliga att använda i svenska 1 är en didaktisk fråga som kan variera mellan klasser och undervisningssituation, men exempel från det språksociologiska området är *prestige*, *omvänd prestige*, *schibboletfunktion* och *sociolekt*. Det kan också innefatta begrepp som rör textanalys, till exempel *disposition*, *inledning*, *avslutning* och *sammanshangssignaler*, eller grammatiska begrepp, till exempel *sats*, *bisats*, *tempus*, *subjekt* och *predikat*, exempelvis för en diskussion av språkriktighetsfrågor och andra textfrågor.

## **Attityder till språklig variation**

När människor talar kommunicerar de mer än det som faktiskt sägs. Språkbrukares språkliga beteenden väcker ofta känslor som inte alltid kommer upp till en medveten nivå, men färgar uppfattningen om den som talar. Att bli varse detta faktum och reflektera över språkets roll vid möten med andra människor främjar den personliga utvecklingen och ger eleverna redskap för att reflektera över grupptillhörighet och språkbruk. Attityder till språklig variation handlar till exempel om attityder till dialekter, sociolekter, kronolekter eller grad av formellt/informellt språkbruk i olika kommunikationssituationer.